

ПРИШЕСТВИЕТО НА ГОСПОДА

Дейвид Уилкерсън
04 Октомври 2004

Когато бях малко момче, викът на църквата беше: „Исус идва! Като крадец в нощта, Той ще се завърне когато най-малко Го очаквате. Ще дойде в миг на око, при звука на тръба. Затова винаги бъдете готови!“.

Като тийнейджър този вик се чуваше на всяко неделно събрание. Всеки евангелизатор, който идваше да проповядва в църквата на баща ми, имаше вълнуващо послание за скорошното пришествие на Христос. Техният призив е запечатан в паметта ми. А посланието им създаде в мен божествен страх и очакване. Научих се да живея в очакване Господ да се върне всеки момент.

Днес викът: „Исус идва!“ рядко се чува в църквите. Не мога да си спомня последния път, когато съм слушал послание относно Господното пришествие. Затова, когато погледна на Христовото тяло, аз виждам в него слабо очакване на скорошното пришествие на Господа. За съжаление малцина са праведните слуги, които копнеят и търсят Неговата поява.

Всъщност има нова насока в мисленето по тази тема сред много християни. Тя е: „Исус няма да дойде! За Неговото пришествие слушаме от много години насам. А само малко на брой пророчества са изпълнени от тези, които трябва да се изпълнят преди Неговото пришествие. Защо да очакваме Неговата поява? Всичко си е както е било.“

Библията ни предупреждава именно за такова мислене. Петър писа, че подиграватели ще дойдат в последните дни и ще се присмиват на посланието за пришествието на Христос: „Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат подиграватели, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват: „Где е обещаното Му пришествие? Защото, откак са се поминали бащите ни всичко си стои така, както от началото на създанието“. (2 Петрово 3:3-4).

Изключително много хора се страхуват от внезапното пришествие на Христос. Самата мисъл за настъпването на края на живота им и предстоящия Ден на страшния съд, е толкова плашеща, че те просто я прогонват от ума си. Питате се: как може едни истински вярващи да реагират по този начин? Според Петър техният живот се диктува от страстите им – „ходят по своите страсти“ (3:3). Помислете за това, което казва Петър. Ако си прилепен към скъп за теб грях, ще си безразличен към посланието за Христовото пришествие. Мисълта, че Исус ще дойде и ще те съди, е най-ужасяваща за всеки грешник. Затова се присмиваш на идеята, че трябва да застанеш пред Бог, погълнат от страстта си, и да дадеш отчет за живота си.

Посланието на Петър е ясно: „Ето какво стои зад несериозното отношение към Христовото пришествие и подигравката с Божия закон: омразата към Библията, презрението към Десетте заповеди и неуважението към евангелското послание. Това е причината за цялото беззаконие, показността на греха и безсилието на църквата. Присмивателите проповядват ново послание: ‘Христос няма да дойде. Не съществува Ден за отплата! Всичко продължава така, както е било от години. Не се страхувайте от Деня на страшния съд!’”.

Както Петър пророкува, и днес има такива присмиватели. Те не се присмиват на гражданските закони. Те се присмиват на Божиите закони. Виждаме го в натиска да се разруши институцията на брака между мъжа и жената. Техният фокус не е Конституцията, а Божието Слово. А тези присмиватели са на високи места: в Парламента, във Върховния съд, в колежите и училищата, и дори в библейските семинарии. Поради ширещото се беззаконие, хората масово са поразени от преднамерена слепота. Нормално е присмивателите да си казват: „Всичко си продължава по стария си ред. Слънцето ще изгрее на времето си утре, сезоните ще идват и ще си отиват. Всички предупреждения, които сме чули в миналото, все още няма да са се сбъднали. Затова нека нищо не стои на пътя ви да се отдавате и наслаждавате на своите си желания. Правете това, което ви прави щастливи”.

Не мога да не възразя на това. Как някой, който живее в съвременното ни, може да твърди, че нещата продължават така, както са били винаги? Помислете за абсурдността на такова твърдение, в тези ужасни времена. Терористи срутиха Кулите близнаци в Ню Йорк, взривиха гара в Испания и обезглавиха хора в Близкия Изток.

Казано ни е, че масов геноцид като Холокоста никога няма да се случи в наши дни, но въпреки това 700 000 невинни жители на Руанда бяха убити от свои сънародници в рамките само на няколко месеца. СПИН убива милиони души в Африка, Китай, Индия и други държави. Покварени държави, притежаващи въглеродни бомби, са решени да държат останалата част от света за свои заложенници. Освен това има разрастване на нови смъртоносни болести като САРС и Ебола, които поразяват човешкото тяло само за няколко седмици. „Всичко продължава както преди”? Каква преднамерена небрежност. Дори на нечестивите трябва да е ясно, че Господ разтърсва всичко, което може да бъде разтърсено. И това, което предстои в близко бъдеще, е твърде ужасяващо за човешкия ум дори да си го помисли.

И все пак, докато всичко това се случва, една мощна и невидима сила работи на земята. Сила, която нито един човек не може да избегне или пренебрегне. Имам предвид силата на Святия Дух. Той е Христовият администратор на земята. Той е изпратен да вдъхне сила на праведните и да обвини света за грях, за правда и за съдба.

Святия Дух знае защо точно Исус не е дошъл все още. И то е, защото нашият Господ е дълготърпелив. Той е търпелив към грешниците, защото не желае никой от тях да погине. В Своята Си милост Той чака и най-порочния грешник да се покае. И поради самата тази причина, Святия Дух не би се отказал от Своята задача. Може да Му се присмиваш или да се опиташ да се отървеш от Него, но Духът идва към теб отново и отново, изобличавайки те за грях и разкривайки истината за Христос.

Независимо от това, че присмиватели ще дойдат, Писанието казва, че Святият Дух също ще дойде в последните дни и ще се излее на земята.

Това се случи на Петдесетница. И сега, в края на века, Святият Дух надига последен, среднощен вик: „Исус идва!“. Ислямистите и хиндуистите ще чуят този вик. Атеистите ще го чуят. Всеки грешник и светия, всеки еврей и езичник на земята ще го чуят. Тази истина ще бъде прокламирана на народите.

Може да попитате: „За какво ‘Господно пришествие’ говорите? Да не би да имате предвид тайното грабване? Да не би да говорите за връщането Му преди, в средата или в края на Голямата скръб? Или че Исус ще дойде в самия край на времето?“

Някои християни вярват, че Исус внезапно ще евакуира Своите хора от земята чрез това, което те наричат грабване. Други поучават, че Христос ще дойде в средата на период, познат като Голямата скръб. Този период ще трае седем години и ще бъде белязан от ужаси и хаос, каквито светът не е виждал дотогава. Трети вярват, че Исус ще дойде в края на този седемгодишен период. Четвърти поучават, че Христос ще се върне в края на всичко.

Към всяка от тези групи принадлежат уважавани библейски учени. Въпреки това съществува едно нещо, с което всеки християнин ще се съгласи: самият Исус казва, че никой човек не знае часа на Неговото пришествие, а дори и ангелите не го знаят. А за тези, които истински обичат Христос, точното време на Неговото пришествие не е от значение. Слуги като тях са готови да тръгнат по всяко време, независимо дали това е при внезапното грабване или по времето на Голямата скръб. За тях няма значение дали трябва да преминат през ужасни изпитания и страдания. Те се доверяват на Исус, Който ежедневно ги подкрепя, и Който сега ще им помогне във всичко. Те живеят в постоянно очакване на Неговото пришествие.

Не, тук има по-важен проблем, който е и актуален. И той е нечестивата мисъл, която Сатана е вложил в умовете на мнозината, претендиращи за истински вярващи. Дяволът шушне гнусна лъжа в ушите на много Божии хора и тя е: „Христос е отложил Своето идване!“

В Матей 24-та глава Исус ни разказва притчата за готовността: „Затова бъдете и вие готови; защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде. Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домочадието си; за да им дава храна навреме? Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така. Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот.“

„Но, ако оня слуга е зъл, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави, и той почне да бие служителите си, и да яде и да пие с пияниците, господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.“ (Матей 24:44-51).

Забележете, че тук Исус говори за слуги, т.е. за вярващи. Единият слуга е наречен верен, а другият - зъл. Какво прави последният слуга, зъл в Божиите очи? Според Исус, това е, което

той си е „казал в сърцето си“ (24:48). Този слуга не огласява тази своя мисъл, нито я проповядва, а я мисли. Той продава сърцето си на демоничната лъжа, която казва: „Господ забави Своето пришествие!“. Забележете, че той не казва: „Господ не идва!“, а „Той забави Своето пришествие!“. С други думи: „Исус няма да дойде изведнъж или неочаквано. Той няма да се върне в моето поколение!“

Този „зъл слуга“ очевидно е някакъв тип вярващ, вероятно дори той е в служение. На него му е заповядано да „бди“ и „да е готов“, „защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде“ (Матей 24:44). И въпреки това този човек успокоява съвестта си, като приема лъжата на Сатана.

Исус ни показва плода на този вид мислене. Ако слугата е убеден, че Господ е забавил Своето идване, тогава той не вижда нужда да живее праведно. Той не се чувства принуден да живее в мир със своите колеги слуги. Не вижда за нужно да запази единството в дома си, на работа, в църквата. Той може да си позволи да удря своите колеги, да ги обвинява, да им е обиден, да разрушава репутациите им. Както казва Петър, този слуга е движен от страстите си. Той иска да живее в два свята: да се отдава на злото и същевременно да вярва, че е спасен от праведния съд.

Някои твърдят, че Павел предупреждавал за хора, които ще проповядват приближаващото Господно пришествие, за да не се развълнуват излишно вярващите.

Павел написа: „А колкото до пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него молим ви, братя, да не се поклащате лесно от здравия разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово, или послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настъпил денят на Господа“ (2 Солунци 2:1-2).

Присмивателите изтъкват: „Виждате ли, някой в Ранната църква раздвижи вярващите с посланието, че Христос ще дойде. И Павел им каза: ‘Не се притеснявайте! Нека това не ви тревожи!’“.

Но не това ни разкрива оригиналния гръцки език. Коренната дума е „[не бъдете разтърсени,] че Господният ден е дошъл“. Това, което разтревожи солунците беше мисълта, че Христос е вече дошъл и че те са пропуснали това събитие.

Павел ги успокоява в следващия стих: „Никой да не ви измами по никой начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението, и не се яви човекът на греха, синът на погибелта“ (2:3). Павел единствено адресира страховете им, когато каза: „Не се тревожете, защото две неща трябва да станат първо“.

И така, какво беше главното богословско виждане на Павел за Христовото пришествие? Откриваме го в два пасажа: „И това вършете като знаете времето, че часът е вече настъпил да се събудите от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото, когато изпърво

повярвахме. Нощта премина, а денят наближи” (Римляни 13:11 -12). „Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близо.” (Филипяни 4:5).

Павел издига глас: „Събудете се! Вече мина полунощ! Господното пришествие приближава! Раздвижете се! Не бъдете мудни! Исус идва за тези, които Го очакват”.

Скептиците може да попитат: „Ами самите думи на Павел? Той каза, че две неща трябва да се случат преди Христос да се върне. Първо, Господ не може да дойде, докато не се случи голямото отстъпление. И второ, трябва да се издигне Антихристът и да се провъзгласи за Бог. Трябва да видим как Антихристът стои в храма и изисква от хората да му се покланят, преди Исус да се върне”.

Преди всичко човек трябва да е преднамерено сляп, за да не вижда яростното отстъпление, обхванало целия свят. Неверието помита народите, а вярващите по всякакъв начин отпадат от вярата. Очевидно отстъплението, за което говори Павел, вече е настъпило.

Забележете думите на Павел тук: „Защото оная тайна, сиреч, беззаконието, вече действа” (2 Солунци 2:7). Коя е тази тайна на беззаконието? Това е духът на хаос, който няма уважение към Божия закон. И той е самата причина, поради която Бог унищожи земята чрез Потопа, защото човешкото насилие и беззаконие изобилстваха.

Щом беззаконието, което Павел видя в своето съвремие, се увеличавало, не е чудно, че благоприлични хора днес са разтревожени и ужасени от това, което виждат да се случва: закони и институции, които в продължение на векове са предпазвали обществото от пропадането му в хаоса, са отхвърляни с лека ръка.

Думите на Павел по тази тема са: „само догдето се отмахне от сред оня, който сега я възпира” (2:7). Той ни казва: „Има действаща, възпираща сила, която задържа хаоса. Но Възпиращият ще се премахне”. Духът винаги ще бъде тук, за да изпълнява Своята мисия, но Неговото възпиращо служение ще бъде „взето” или „вдигнато”.

Не мога да се сетя за друга сила, която да е способна да ограничи беззаконието, освен Святия Дух. Помислете си какво ще се случи на общество, когато Святия Дух вдигне Своята възпираща сила. Всяка институция – от правителството до семейството, ще излезе извън контрол. Не мога да си представя как ще изглежда Ню Йорк без Възпиращия, Който задържа беззаконието. Не искам да съм в този град, в който Святия Дух не работи.

И все пак виждаме духът на беззаконието да работи в целия свят. Силите на Антихриста вече се събират и се показват на високите места. Точно в този момент Европейският Съюз прие Конституция, която напълно отхвърля Бога.

Един петдесетен служител в Швеция е в затвора днес заради проповядването си против хомосексуализма. Това е само един от знаците за това как се подготвя сцената за това, което предстои.

Може би си казвате: „Да, но Павел ясно каза, че Исус не може да дойде, докато Антихристът е на власт“. И все пак погледнете какво казва Писанието: „Кой е лъжец, освен оня, който отрича, че Исус е Христос? Той е Антихрист, който се отрича от Отца и от Сина.“ (1 Йоан 2:22). Според Йоан Антихристът е този, който отрича Отец и Сина. Нещо повече, той казва, че засилването на този Антихрист е доказателство, че живеем в самите последни дни. Нещо повече, ще дойде човек, който ще е въплъщението на „греха“.

Накратко, нищо не задържа връщането на Христос. Помислете си за световно разпространения тероризъм, обожествяването на егото, безочливите атаки към брака и към богоугодните ценности. Помислете за бруталността на ислямистите, войнствения хомосексуализъм, мръсотията по телевизията и филмите, широко разпространеното сексуално насилие над децата. Една католическа епархия на Западния бряг обяви банкрут заради неспособността си да изплати милиони долари на шестдесет жертви на сексуално насилие над деца, извършено от един свещеник.

Имайте предвид, че всичко това е било под забрана до сега. Питам ви, какво ще се случи, когато Бог каже на Този, Който възпира всичко това: „Вдигни Своята възпираща ръка! Нека нещата стигнат своя апогей“? Павел ни описва една картина: „(Възпиращият) ще бъде... отмахнат. Тогава ще се яви Беззаконният“ (2 Солунци 2:7-8).

Святият Дух знае какво предстои да се случи скоро, когато няма да има повече възпиране. Всеки човек ще се отдаде на страстите си. Всяка войнствена религия ще налага боговете си на останалите хора. Всичко свято ще бъде презирано. Всеки закон ще бъде свободно нарушаван. А отстъпилата църква ще проповядва най-неправилните и носещи погубление доктрини на ада.

Дори сега всичко е на своето си място, за да може то да се случи. Голямото отстъпление е повсеместно. Егото е заело централно място в сърцата на хората. И след малко, когато Възпиращият си отиде, ще дойде това, което Павел нарича „заблуда, която действа между тях, за да повярват лъжа“ (2 Солунци 2:11).

Коя е тази лъжа? Тя е сляпото приемане на всеки, който твърди, че идва в Исусовото име, говори от името на Бог. Ще се появят фалшиви учители, които ще признаят Христос като добър човек, но не и като Бог: „имащи вид на благочестие, но отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:5). Тези, които следват тези измамници, ще приемат друг Исус, друго евангелие. Слепотата ще бъде с поразителни размери, ще улавя големи множества от хора, включително и тези, които преди това са били запалени за Господа.

Защо Бог ще спре Възпиращия? Защото, както казва Павел: „За да повярват лъжа, ... не са повярвали истината.“ (2 Солунци 2:12). В момента наблюдаваме как възпирането на Святият Дух отслабва малко по малко всеки ден.

Това ме довежда до същината на моето послание: викът на сърцето на всеки мъж и жена, които са в Христос.

Исус обяви в книгата Откровение: „И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество” (Откровение 22:7). Пет стиха по-напред Христос казва следното: „Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата му” (22:12).

Това е викът на всички хора, които с нетърпение очакват пришествието на Христос: „И Духът и невестата казват: Дойди!” (22:17). Невястата Христова е съставена от вярващите от целия свят, които са под Неговото господство. Всички те са вярващи - новородени и измити в кръвта на Агнето.

Може да попитате: „Да, това е викът на вярващите, но защо Духът също вика към Исус: ‘Дойди!’?” Защото това е последната молитва на Святия Дух, Който знае, че последната му работа на земята е почти завършена. Като Павел или Петър, на които Бог каза, че времето им на земята изтича, така Духът вика: „Ела, Господи Исусе!”.

И така, къде можем да чуем този вик днес? Той идва от тези, които са седнали с Христос на небесни места, които живеят и ходят в Духа, чиито тела са храмове на Святия Дух. Духът вика във и чрез тях: „Побързай, Господи, ела!”.

Нека ви питам: кога за последен път се молехте „Господи Исусе, моля Те, ела бързо, ела скоро!”? Лично аз не мога да си спомня тази молитва. Факт е, че никога не съм знаел, че мога да забързам идването на Христос като позволя на Духа да се моли с тази молитва в мен. И все пак Петър ни дава доказателство за тази невероятна истина: „като очаквате и ожидате дохождането на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи, и стихииите нажежени ще се разложат!” (2 Петрово 3:12). На гръцки език фразата „ожидате дохождането на Божия ден” означава „да ускоря, да пришпоря”. Петър казва, че молитвите ни на очакване забързват, ускоряват и карат Отец да изпрати Своя Син бързо.

Само един проблем задържа това славно събитие. Единственият неразрешен проблем: „Господ не забравя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние.” (3:9).

Милостивото търпение на Господа определя времето на Неговото пришествие. И така, това означава ли, че не трябва да се молим за Неговото идване? Съвсем не! Самият Христос ни казва в Евангелието на Марк: „защото през ония дни ще има скръб небивала до сега от началото на създанието, което Бог е създал, нито ще има такава. И ако Господ не съкратеше ония дни, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, които Той избра, съкратил е дните.” (Марк 13:19-20). Представете си какво би се случило, ако по целия свят Христовата невяста се събуди и се моли в духа: „Исусе, ела!”.

И все пак, ако съм убеден, че светът се е запътил към необуздан хаос, и че Христос идва скоро, тогава викът ми трябва да бъде насочен към моето неподготвено семейство и

приятели. Ще бъде лицемер, ако се моля Исус да дойде, и въпреки това не ходатайствам за любимите ми хора да бъдат готови за този ден. Молитвата ми трябва да бъде: „Ела, Господи! Но първо дай на изгубеното ми семейство и приятели уши да чуят. Спаси ги, спаси изгубените!“.

Павел написа на своя духовен син, Тимотей: „... непрестанно те споменавам в молитвите си“ (2 Тимотей 1:3). Можете ли да кажете с чиста съвест, че се молите за вашите спасени любими хора с такава сила?

Ето и каква е същината на нещата.

За момент оставете всички доктрини за пришествието на Христос. Вижте какъв е викът на сърцето на мъж или жена, които обичат Неговата поява: „Тогаваше Го видим лице в лице! Ще Го гледаме!“ (виж 1 Коринтяни 13:12). Пришествието на Исус не бива да ви смущава. То трябва да ви вълнува. Ако наистина обичате някого, вие искате да сте около този човек. Можете ли да си представите какво би било, ако Исус ви извика по име?

Представете си току-що сключила брак двойка младоженци, и съпругът трябва да отсъства от дома за дълго време, вероятно по бизнес или заради военна служба. Тогаваше той казва на своята невеста: „Ще се върна, но не знам кога. Ето адреса, на който можеш да ми пишеш!“.

През първите няколко години невестата често пише красиви любовни писма на съпруга си. И никога не казва: „Моля те, върни се скоро!“ Минават десет години, след това двадесет, и тя започва да му пише все по-рядко. Тя все още не казва: „Ела бързо, моля те. Нуждая се от твоята прегръдка. Искам да видя лицето ти! Моля се да се върнеш скоро“.

Това е картина на църквата днес. Как можем да кажем на Христос, че Го обичаме и че ни липсва, и въпреки това да не се молим Той да се върне за нас? Как е възможно никога да не Му покажем, че Той трябва да се върне скоро и да ни вземе със себе си, така че да бъдем винаги с Него? Как можем да не кажем: „Не издържам повече; Ти не си тук до мен. Не искам да съм далеч от Теб“?

Всред това тревожно време мога да чуж Исус да казва: „Наистина ида скоро.“ (Откровение 22:20). Чувам и отговора на Христовата невеста: „Амин! Дойди, Господи Исусе!“ (22:20).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Coming of the Lord](#)